

BÉKEHARANG

A PÜSPÖKI METHODISTA EGYHÁZ HAVI KÖZLÖNYE.

ELŐFIZETÉSI DIJ EGY ÉVRE 2 PENGŐ 40 FILLÉR. A MELLÉKLET 80 FILLÉR. AMERIKÁBAN AZ ELŐFIZETÉSI DIJ PORTÓVAL EGYÜTT 2 DOLLÁR. TIZ PÉLDÁNYT PORTÓMENTESEN KÜLDÜNK.

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL:

WALLRABENSTEIN JAKAB, NYIREGYHÁZA, DESSEWFFY-TÉR 10.

Judás Iskáriot.

Judás Iskáriot, Simonnak fia, egy kicsiny Judea-beli Hebron városától délnek fekvő, helységből származott. A szentírás az apostolok és tanítványok sorozatában kivétel nélkül utolsónak említi és neve mellett rendszerint ott találjuk, hogy: az áruló, vagy: aki Krisztust elárulta. Tehát a tanítványok maguk között Krisztus halála és dicsőséges feltámadása után, valószínűleg csak ezen néven említették Bár, mint elképzelhető is keveset beszélhettek róla, mert ők a kik napokon, hónapokon át éltek ezen Judással együtt, csak borzalommal gondolhattak gyalázatos tetteire. Nem mint olyanok, kik büszkén verve mellüket lenézésel viseltettek iránta, de mint férfiak, akik tapasztalatból tudták, hogy a gonosz ereje mily nagy és m ly könnyen választhatott volna éppen ez a gonosz közülök másikat engedelmes eszköznek.

Mi vitte valjon Judást rá, hogy Krisztus követője legyen? A szeretet? Nem igen. Mert nem szeretet az, mely rövid időn belül elfordul szeretete tárgyától, sőt mi több, kínos halálba taszítja azt.

Kiváncsiság, érdek volt tehát? Ki tudná azt megállapítani? Ki ismeri Istenen kívül azokat a lelki mozzanatokot, melyek bennünket egy tett elkövetésére ösztökélnek? Az emberi szellem, jellem, gondolkodás oly komplikált összetételű, hogy még a legegyszerűbb és könnyen áttekinthető egyéniségben is találunk olyan mozzanatokot, melyek felkeltik bennünk azt a meggyőződést, hogy hát hiszen még ez az egyszerű egyenes lelkű ember sem az, akinek tartottuk.

Egy momentum Judás életében azonban nagyon fontos. Judás, Judea-beli volt! Az egyedüli judea beli, a többi galilea-beli tanítvány között.

Judeában, Izrael népének azon része lakott, melyben a Messiás utáni vágyakozás mellett, a kimondott haszonlesési és uralkodási vágy nagy mértékben volt kifejlődve. Ami különben nem csoda, ha figyelembe vesszük Mózes I könyve 49. 10.-et, mely ezt írja: „Nem mulik el Judától a fejedelmi bot, sem a vezéri pálca térdei közül, míg eljő Silló és a népek neki

engednek." Judea népe isteni ígéret által uralkodásra hivatott. Ez a tudat apáról fiura öröklődött és minden Juda törzséhez tartozónak vérebe ment át. Várták Juda nagy korát, az uralkodást. És ime most megjelenik ez a Jézus! Jézus, ki Isten fiának, Messiásnak mondja magát. Csodákat tesz, prédikál és minden nép az ő lábainál fekszik.

Ő az, ő, ki hivatva van Juda nagyságát megteremteni, egy királyságot alapítani. És Judás, a számító Judás, az okos üzletember Judás kapva kap az alkalmon. Kevésbé a Krisztus érdekli őt most már, kevésbé a Messiás, mint inkább Judea nagysága, Judea királysága! Fenn hordja magasan a názáreti Jézus lobogóját, mert tudja, ha Jézus Krisztus uralkodó lesz az ő nagyságának napja is felvirrad majd, mert az új királyság tisztviselőinek elsői között lesz. És Jézus? mit mond Jézus az örökkévaló Isten fia, ki a szívekbe és vesékbe lát, mind ehhez?

Jézus, az ő végtelen jóságában, kegyelmében magánál tartja Judást, bár tudja, hogy ő lesz az áruló. Jézus az örökkévaló jó, jóságával akarja megtörni a gonoszt Judás lelkében és egész türelmét, szeretetét fektei azon akaratába, hogy egy pénzéhes, nagyság- és tekintélyre vágyó Judásból, egy vágyakozó, Isten lelkét és kegyelmét éhező egyenes lelkű Nathanaélt csináljon.

És nem Jézuson mulott, hogy Judás, Judás maradt! A kegyelmet eltaszító áruló! Földi nagyság, érvényesülés, a saját számára és népének uralkodásra emelése fontosabb maradt Judás lelke előtt, mint az isteni igazságok, az isteni ajándékok elnyerése. A test uralkodott a lélek fölött. Ebből kifolyólag helyt adott a faji nagyságnak, az Isten általi kiszemeltség, hivatottsága mellett, sőt mi több azt az utóbbi fölé helyezte.

Judás ismerve azt a politikai mozgalmat, mely megindult a zsidó nép felszabadítására, a római járom alól, erős akaratú támogatta azt, teljes tudatában annak, hogy csak Krisztus lehet a megfelelő egyén ezen királyság megvalósítására s ime Krisztus ellenáll. Most, hogy Judás látja, hogy királyságra nincs kilátás, hogy Jézus az imádott, felmagasztalt Jézus, alázatos megadással kiszolgáltatta szentséges enjét a hiu,

külsőségek után kapkodó, egyéni tanokon marakodó és önmagával eltelt és megelégedett papságnak, csalódása, látva vágyainak meghiusulását, rémes tette ragadja el. Árulóvá lesz bosszúból — és most tűnik ki pénzéhes természetete, kapzsisága tetőpontját érte, mert — eladja a szentet, a tökéletest, harminc ezüst pénzért.

Ugyanaz az üzleti szellem, mely ősatyját Judát is vezérelte a mikor öccsét, Józsefet az amalekitáknak eladta — husz ezüst pénzért.

Két egyforma eset. Itt József — amott Jézus. Mindkettő az atya kedvence, mindkettő nagy hivatottsággal, mindkettő türelmes és a végletig engedelmes, mindkettő alázatos és mindkettő a szenvedő és utoljára mégis mindkettő — az uralkodó.

Itt Juda — amott Judás.

Mindkettő irigy, uralkodni vágyó és a másnak megaláztatásából is hasznot húzó üzleti szellem, kinél a pénzszeretete felülmulja a Jehovah utáni vágyat.

Csak míg az ó testamenlombeli Juda jóvá akarja tenni hibáját és kezeséget vállal öccsért Benjaminért, hogy atyja utolsó napjait a bánat ne keserítse el, ezért Jákob áldását fokozott mértékben érdemli ki; Judás nem nyer és nem nyerhet kegyelmét, mert Jehovát magát árulja el. Ezen tettének tudatára is ébred, de immár késő, s bár jóvá akarja tenni hibáját, a megtörténtet, meg nem történtté tenni nem lehet. A zsidó papság nem engedi áldozatát karmai

közül és kétségbeesésében Judás a leggyalázatosabb hálált választja — felakasztja magát.

Ez Judás története. És a Tied kedves olvasóm? Elzárkozol a nagy Isten és Krisztus elől? Tudod e mi ennek következménye? Ime — késő. Gondolj Judásra!

Uné.

HIREK.

— Dr. Nuelsen püspök február 21-én este Budapesten a régi képviselőházban előadást tartott Amerika nagy fiáról, Washingtonról. A régi képviselőház ez alkalommal megtelt hallgatókkal. Csopják A. és Funk M. üdvözlítették a püspököt, ki aztán emlék beszédében, melyet dr. Szalós tolmácsolt, rámutatott arra, hogy az a nép lesz igazán nagy és szabad, ahol a vallás szabad gyakorlata biztosított. A mai világ problémák előtt áll. A népek, a nemzetek szétszakítottak. Ez ugy orvosolható, ha mindenütt a teljes vallásszabadság uralkodik. Remélem, hogy a Krisztus iránti szeretet lesz az az életerő, mely a magyar népet is a szabadságra elvezérli. Imámban kérem Istent, hogy áldja meg azt a sokat szenvedett népet.

A baptista gyülekezetek énekkara és cserkész fuvózenekara is közreműködött. Kiss F. e. m. tanár és Somogyi J. baptista prédikátor imádkoztak.

Térj hát vissza!

Mert nem az a zsidó, aki
külsőképen az; hanem az a
zsidó, aki belsőképen az.
Rom. 2. 28-29.

Testvéreim! Én ki szerető Istenünk kegyelméből megismertem és elfogadtam Krisztust a megígért és sokaktól még ma is várt Messiást szólok hozzátok. Isten szeretete kényszerít, hogy szóljak arról, kit már Esaiás próféta jövendőt a mi számunkra, mondván: Mert egy gyermek születik nekünk, fiú adatik nekünk és az Úralom az Ő vállán leszen s hívják nevét csodálatosnak, erős Istennek, Örökkévalóság Atyának békesség fejedelmének! Én is a zsidó egyházhoz tartoztam, én is körülmetélttem s én se voltam teljesen hitetlen. Hittem Istenben, tudtam, hogy van, de személyesen, nem ismertem.

Azonban ezen hitem és tudásom nem volt elég ahhoz, hogy megnyugodjak s nyugodtan nézzek jövőm elé. Éreztem, hogy nincs így jól, hogy hiányzik lelkemből valami.

Sokat töprengtem ezen, de megnyugvást nem találtam. Ekkor az Úr kegyelméből hívő emberekkel ismerkedtem meg s hallo tani a Krisztusi kegyelemről. Hallottam, hogy az Ur

Jézus vére megtisztít minden bűntől s hogy Őbenne van békesség egyedül. Megismertem a methodistákat, jártam összejöveteleikre; s láttam, hogy a hívők tényleg boldogok, mert állandó kapcsolatuk van Istennel. Erre a boldogságra vágytam, kerestem Krisztust. Nehezen ment, nagy volt az én hitetlenségem erősen tartott a sötétség fejedelme hatalmában. De vágyódtam Ő utánna, mert egyre jobban éreztem bűnöségem, s hogy szükségem van megváltásra. Kértem az Urat: Uram segíts az én hitetlenségemen — s Ő megsegített. Felemelt a bűnből, éreztem, hogy bűneim megbocsájtattak s végtelen öröm töltötte el szívem: ujjá születtem az ő ember meghalt bennem s Krisztusban — ujjá — Isten gyermekévé lettem. És azóta bár hogy is megy sorom boldog vagyok, mert tudom, hogy Krisztus vezet.

Most már bizonyos vagyok abban, s szeretném mindenkinek a szívébe vézni: Krisztus nélkül nincs boldogság itt a földön és nincs örökélet a tulvilágon.

Azért testvérem, ha nem akarsz mindent elveszíteni, ha nem akarsz, hogy rád az örökkárhozat gyötrelme várjon. Jöjj keresd a üdvözítőt. Ő vár... Ő elfogad. S ha őszintén keresed megtalálod Te is a megígért Messiást.

— **Külföldi tanulmányuton.** Az angol nyelv elsajátítása végett Markus J. A. testvérünk négy hónapra Angliába ment. Helyettese a györfői gyülekezetben: Dékány E.

Liebstock Jenő testvérünk a német nyelv elsajátítása végett Frankfurtba ment.

— **Funk M. szuperintendens** az amerikai egyetemes gyűlésre utazott s egyúttal a new-yorki Kossuth-szobor leleplezési ünnepélyén résztvett hazai egyházunk képviselőjében. Amerikai tartózkodása előreláthatólag 5-6 hónapot fog igénybevenni.

— **Születés.** Vécsey Árpád és feleségét, testvéreinket, az Ur egy egészséges fiu gyermekkel áldotta meg. Testvéreink igen boldogok, hogy ezúttal oly kézzel foghatóan megtapasztalhatták az Urnak atyai segítségét.

— **Halálozás.** Szentán, február 3-án hosszú szenvedés után elköltözött Juhász Bálint tv., akinek halála érzékeny hézagot hagyott ottani kezdő gyülekezetünkben. Jó, hogy özvegye ismeri Menyei Atyánk kegyelmét. A temetésen nagyszámú gyászközönség vett részt, közte sok olyan, aki életében először hallott az Ur megtartó kegyelméről szóló bizonyosságot. Szentán az alsóvárosi r. k. plébános ezúttal harmadszor próbált bennünket megakadályozni a temetőben való éneklésben és imádkozásban — de hiába! Drumm Nándor.

— **Figyelem.** Gyarmathyné női ruha és kalap szalonja Budapest, IV., Régi posta-utca

Mert úgy szerette Isten e világot — mondja az irás — hogy az Ő egyszülött fiát adá; hogy valaki hiszen Őbenne el ne vesszen, de örök élete legyen. Fogadd el Őt s meglásd boldog leszel.

Es én kérem az Urat: „Atyám a Te Jézus nevedért adj sokaknak világosságot, hogy meglássák és elfogadják a Te nagy szeretetedet.

Őh hallgass a próféta szavára, midőn felkiált: Térj hát vissza a Te Istenedhez és bizzál szüntelen Őbenne. Ámen.

Vécsey Á.

A földi dolgok elmulása emlékeztet a kegyelemidő elmulására, vigasztal, hogy teljes megváltásunk (a testé is) közeleg és figyelmeztet arra, hogy mindenkor vigyázók legyünk.

Sokszor úgy látszik, mintha a pokoli gonoszságnak minden sikerülne, pedig mégis alapjában véve Isten intéz mindent és Ő szolgáltatta, ha a bűn mértéke betelt, a pártatlan igazságot.

13. II. em., hol izléses kalapok és ruhák készülnek hozott anyagból is. Vidéki testvéreknek gyors és pontos kiszolgálás. A tiszta jövedelem 5%-a a budakeszi Tábort üdülők javára adatik.

— **A biblia és a bolsevizmus.** Régen tudjuk, hogy a bolsevizmus atheista. Azt is, hogy nemcsak elméletben az, hanem a gyakorlatban is. Nemcsak a pravoszláv egyház külső szervezetét zuzza össze a bizonyos vörös kalapáccsal, hanem a szívbeli vallásosság kiirtására tör. Atheista lapot ad ki a proletárok filléreire, százezer példányban és megalakította az „Illuminációk Atheista Egyesületét“, akik faluról falura járnak „apostolkodni“ az istentelenség mellett. A Bibliát a proletár szabadság nevében „kommunista indexre“ rakták, mert az lge a burzsujok érdekeit szolgálja. És mi történt? A pravoszláv egyház soha olyan erős nem volt „szellemben, életben“, mint ma, a falvakból pedig a „lovarisok“ vasvillával verik ki az atheista apostolokat. Most, hir szerint, beengedik a Bibliát a tanácsok országába, hogy belőle bizonyítékot keressenek az Isten, a vallás ellen. De mi megjósolhatjuk az atheista bolsevistáknak, hogy a Biblia megteszi a magáét: nem mellettük, hanem ellenük. Régi mondás a bibliáról: „Hic liber est in quo sua dogmata invenit quisque“. („Ez az a könyv, amelyben mindenki megtalálja a maga dogmát.“) Igen, a Bibliában minden szegény muzsik megtalálja majd Istenét és önmagát. Aki pedig ezt a kettőt megtalálta: az előbb-utóbb összetöri a bolsevizmust. Még meglátjuk.

— **Asszonyok-leányok öröme** e közöljük, hogy öt évi szünetelés után ismét megjelenik a „Háztartás“ Magyar Asszonyok Közlönye, amelyet a magyar asszonyok legkiválóbbja, néhai Kürthy Emilné 33 évvel ezelőtt alapított. Ezernyi jó tanács van ebben a népszerű és bőrtartalmu folyóiratban, telítve elsőrangú háziasszonyok pompás írásaival. Ez a háziasszonyoknak nélkülözhetetlen ujság, miként a multban, most is havonta háromszor, 1., 10. és 20-án jelenik meg pazar nyomdai kiállításban. Tartalma felöleli a magyar gazdasszonyvilág minden háztartási dolgát. Természetesen elsősorban konyhai dolgokkal foglalkozik és évente sok száz kipróbált ételreceptet közöl, de emellett gondja van az időszerű gazdasági és háztartási teendők ismertetésére. Dívat- és kézimunkarovata a szezonszerű újdonságok valóságos tárháza. A „Háztartás“ negyedévre 6, félévre 11 és egész évre 20 pengőbe kerül. Előfizetési pénzek a „Háztartás“ kiadóhivatalába, Budapest, IV., Városház-utca 16., II/1. címre küldendők. Mutatószámot készséggel küld a kiadóhivatal.

Isten természeti törvényei a szellemi életben is érvényesülnek. A biblia a világosság forrása, mely multunkra, jelenünkre és jövőnkre fényt hint és önismeretre hoz.

Évi konferencia Dombóvárott.

Jelentést kell adnom idei évi konferenciánkról, a „Békeharang” kedves olvasói számára. Röviden annyit mondhatnék — szép volt, áldásos volt. Hiszen általában minden évi konferenciánk szép szokott lenni, különösen azok számára, a kik áldás után vágyódnak, de van a szép között még kimagasló szép is. Ilyen volt a dombóvári konferencia.

Szép volt, mert Dombóvárott volt. De hát mi köze Dombóvárnak a szépséghez? kérdezed talán. Igen is sok. Nem magát a várost értem, hanem azt a kis lelkes tábort, mely áldozatkészségével a meleg napsugárhoz hasonlított. A didergő hidegben melegünk volt, mert sok napsugár vett minket körül. Szép volt, hiszen ez volt tulajdonképen az első alkalom, hogy magyar anyanyelvű gyülekezeti vendégei voltunk. Ki gondolt volna erre még 1—2 évvel ezelőtt? Szinte öröm volt nézni az Ur csodálatos kegyelmét. Őszintén megvallom, semmi sem boldogított engemet annyira, mint az, mikor láttam, hogy munkánk nem hiába való az Urban. Nem fogom elfelejteni ezt az érzést sem, melyet éreztem, mikor a döbröközi testvéreket láttam, a kiknek arcáról napsugár ragyogott. Az Ur áldja meg őket!

Szép volt, mert munka és áhítat felváltották egymást. Schmidt testvérünk gondoskodott az egyensúlyról. A konferenciai üléseket áldásos áhítatok, bizonyoságtévőórák váltották fel. Már az üdvözlő este is az öröm estéje volt. Schmidt tv. a gyülekezeti nevében üdvözölte a megjelenteket. Joél 2, 21. alapján rámutatott arra, hogy az Ur nagy dolgokat cselekszik és az ő legnagyobb műve a bűnösök megmentése. Annak az óhajának adott kifejezést, hogy az egész konferencia ne legyen egyéb, mint bizonyosága annak, hogy az Ur munkálkodik.

Utána Funk M. sup. tv. beszélt röviden és hálóját fejezte ki az Ur iránt, mindazon jóért, a mit az Ur tett vele az elmúlt 20 éven át. Mert épen 20 éve annak, hogy az Ur őt Magyarországra küldte. Voltak kellemetlen óráim is, de ezek is mind hozzájárultak ahhoz, hogy az Ur neve dicsőítessék.

Szeretett Dr. Nuelsen püspökünk is meleg szavakkal üdvözölte a konferenciát. Ő is azt bizonyította, hogy az Ur munkálkodik s éppen azért mi várjunk sokat, kérjünk sokat és tegyünk sokat!

Az üdvözlő beszédek után Dr. Szalós tv. tartotta a konf. prédikációt „Mit várjunk Jézus Krisztustól” címen Zsid. 13, 8. alapján. Ugy a múltunk mint jelenünk és jövőnk miatt szükségünk van Jézusra. Mert minden mulandó, minden süllyed lábunk alatt, csak Jézus áll mint kőszikla. Csak egy reménység, csak egy melegség van az ember számára és ez — Jézus Krisztus, mert ő tegnap és ma és örökké ugyanez. Az ő vére még ma is tisztít!

Február hó 24. reggel az áhítat urvacsorával kezdődött. Szeretett püspökünk Es. 58, 11. alapján beszélt. Az alapige gyönyörű ígéreire mutatott. „Az Ur vezérel téged szüntelen, megelégti lelkedet nagy szárazságban is és csontjaidat megerősíti”. Az Ur vezet és vezetett nem mindig kívánságaink szerint, de egy a fontos, hogy Ő vezet. Sokszor száraz puszta vezet utunk, sokszor dolgozunk minden buzdítás nélkül, sokszor eredménytelenül, de az Ur megelégti lelkünket a szárazságban is. Ő erősít meg minket minden kísértésekkel szemben, hogy járassunk.

Péntek délután Liebstockel tv. tartott áldásos biblia-órát; este pedig újból szeretett püspökünk beszélt „Mit akar a Methodismus Magyarországon” címen. Mit? Semmi rosszat, nem ellenségeskedést, nem egyházak-elleni munkát, hanem a bűnösöket Krisztushoz vezetni és ezt egészen közvetlenül, nem csak a prédikátorok, hanem a gyülekezeti tagok által is. Munkánk nem egyéb, mint lelkes bizonyoságtévés Krisztus mentő szeretetéről, mert nézetünk szerint ebben rejlik a vallás lényege.

Szombat este Dr. Meyer budapesti préd. tartott előadást „A mai ifjuság és Jézus” címen, mely különösen a Dombóvári ifjuság megmentésére szolgált. A legszebb a vasárnap szokott lenni. Itt is így volt. Reggel lelkeket felrázó imaóránk volt, melyet avató istentisztelet követett. Dr. Nuelsen püspökünk beszélt a mai kor reménytelenségéről és a mai kor csalfa reményeiről, melyekkel szemben nekünk egy biztos, csilhatatlan reménységünk van — Jézus Krisztusban. Ezt a reménységet szabad nekünk egy reménytelen világba behozni. Oh mily dicső munka ez!

Ez istentisztelettel egybekötve Liebstockel Jenő és Dr. Meyer Frigyes testvéreink gyülekezeti vénékké, Haszics János, Dékány Elemér és Hecker Ádám testvéreink pedig diakónusokká lettek felavatva.

Délután külföldi delegátusaink jöttek szóhoz, az egész tulajdonképen bizonyoságtévés volt, mely este érte el tetőpontját. Jelen volt Pieringer S. svájci delegátus, Dressler J. osztrák delegátus; az osztrák konferencia Dressler tv. kívül még Gläser és Spörri tv. által is képviseltette magát. Nem igen fogjuk elfelejteni azt a sok szépet és jót, a mit még az utolsó este láttunk és hallottunk. Ugy prédikátorok, mint laikusok bizonyoságot tettek az Ur tetteiről. E bizonyoságtévéseket felváltották a dombóvári ének- és gitárkar gyönyörű énekei. Már 10 óra elmúlt s még senki sem akart elmenni. Nem egy kebelben ugyan ez az érzés élt, mint egykor Péterben, a ki mondotta: „Mester jó nekünk itt lennünk”. Nekünk is jó volt ott lennünk. Jó volt, mert éreztük, hogy az Ur tényleg munkálkodik.

Rövid konferenciai év van mögöttünk és annál hosszabb előttünk. Az Ur megáldott és

áldani fog, mert hisz megigérte: még nagyob-
bakat fogsz látni az eddigieknél! Adná az Ur,
hogy jövőre még nagyobb örömmel tudjunk
bizonyosságot tenni az Ur tetteiről. A viszontlá-
tásra testvéreim Budapesten a jövő év május
havában.

Márkus J. A.

A nagy átalakulás.

Az embereket ^{906, 2, 20} semmi sem teszi annyira
boldogtalanná, mint az önzés. Mindenki csak a
maga hasznát keresi, csak magával van elfog-
lalva. Sokszor önzőbb az állatnál. Hát mi ennek
az oka? Miért van ez így? Mert az emberi
kebelben egy zsarnok uralkodik és ez az
„Én“, a nagyságos ur, ki mindent magának
követel. Ez az „Én“ nem tekinti azt, hogy
valaki testvér, vagy rokon, gyermek, vagy szülő.
Mindenen keresztül gázol és mert a testet s a
lelket is ő uralja, így az egész világot is maga
alá szeretné hajtani. Innen van az a sok gonosz-
ság, gyilkosság. Innét van az, hogy a szeretet
kihül az emberi szivekből.

De hát egy hívő embernél is így van ez
még? Avagy egy hívő emberre is illik az a
világi közmondás: „Minden szentnek maga
felé hajlik a keze“? Ha nálad is így van ez
még, kedves testvérem, akkor még te is rab-
szolgája vagy Énednek és nem Krisztus uralja
szivedet. Pedig Jézus Krisztus mondja: „nálatok
ne így legyen!“ (Máté 20., 26.) Egy igazi hívő
nem lehet már önző, az levetette az ő embert
és felöltöztette az új embert, Krisztust. Az ilyen
ember már átment a halálon az életre.
A multja „Én“ volt, de a jelene és jövője:
Krisztus, mint Pál apostolnál, ki azt mondja:
„Nekem az élet Krisztus“. ^{901, 2, 20}

Kedves testvérem, milyen volt a te előb-
beni életed és milyen a mostani? Ki él benned?
Van még valami ebből az „Én“-ből? Volt-e
életedben egy fordulópont? Mikor történt az
meg? Van-e életedben egy „Azelőtt“ és egy
„Most“? Nézzük csak meg, mi a különbség a
kettő között, az „Azelőtt“ és a „Most“ között?

Azelőtt:

Most:

„Én“	Krisztus
Törvény alatt	Kegyelem alatt
Saját erőlködésünk talaján	Az ígéretek talaján

1. Tehát azelőtt az „Én“ volt mindig az
ur, most Krisztus kell legyen egyedül minden
és mindenben. Eddig azt mondtad: „én és
Krisztus“, vagy tán sokszor már azt is: „Krisztus
és én“. De Krisztus mellé nem jöhet az „Én“. Az
„Én“-nek meg kell halnia és akkor nem
marad más, mint Krisztus és semmi egyéb.
Ha boldog akarsz lenni kedves testvérem, akkor
Jézus Krisztus mellé még egy cigarettapapírt
sem tehetsz. Fel kell Krisztusban oldódnod,
mint a cukor a teában. Ha elolvadt a cukor,

akkor már csak a tea látszik. Tehát Krisztus
kell hogy éljen benned és nem az „Én“.

2. Továbbá eddig mindig a törvény alatt
voltál. A törvény megmutatta neked a bűnök
hatalmát. És amikor halottad: „Ne lopj! „Ne
paráználkoddj!“, „Ne kívánd...“ stb., stb. Ilyen-
kor szerettél volna ellenállani a kívánságoknak,
de nem tudtál. Miért? Mert törvény alatt voltál.
Most pedig kegyelem alatt vagy. Kegyelem
pedig annyit jelent, hogy nincs jogunk semmihez,
még csak az élethez sem. Hányszor zugolódál
kedves testvérem, hányszor követelődztél, elé-
gedetlen voltál helyzeteddél, ha fájdalmad volt,
hányszor sirtál, sajnálkozván magadon. Hányszor
néztél másra irigykedve és látván barátodnak
jó dolgát, követelődztél az Urnál hasonló jókért.
Hát van ehhez jogod? Ha kegyelem alatt vagy,
akkor nincs. A másik oldalon meg mily dicső
dolog az, hogy mindenre elégséges a kegyelem.
Ha a törvény kárhóztat, úgy a kegyelem üdvözít.
Ha a törvény vádol, akkor a kegyelem helyettünk
szól és felment. Oh kedves testvérem, fogadd
el ezt a dicső álláspontot és maradj a kegye-
lem alatt.

3-szor meg saját erőlködésed talaján éltél.
Pedig ezáltal sosem jutottál messzire, sőt
mindig egy helyben maradtál. Eddig ha hibát
láttál életedben, hát próbálkoztál, saját erőlkö-
désedből szabadulni. Hányszor feltetted ma-
gadban: „No, többet ezután sohasem leszek
ilyen kiállhatatlan, majd most vigyázok, már
nem haragszom többé stb., stb. De mi történt?
Alig, hogy a Sátán ismét keresztbe rakta a
szalmaszálát utadban, ismét ott volt a harag
szivedben. Hányan erőlködnek egy szent életért
törvényeket, rendelkezéseket állítván fel maguknak.
Megtartják a szombatot, vért nem esznek, meg-
keresztelkednek, ha kell, kétszer is. Kivülről
tanulnak bizonyos dolgokat. Fejüket tele tömik
sok-sok tudománnyal. És mégsem tudnak
bemenni az ígéretek földjére. A szabadságnak,
a teljes örvendezésnek, az igazi békességnek
városai, — úgy mondják — nagy kőfallal
vannak körülvéve s ezeket úgysem lehet elfog-
lalni, hisz hányszor próbáltuk, de minden hiába.

Igen, kedves testvéreim, ti félték Anák
fiaiól, pedig az Ur segítségével ti is elfoglal-
hatjátok ezeket a városokat, mint Jozsué és ti
is egy tejjel-mézzel folyó földön élhettek, de
csak úgy, ha felhagytok a saját erőlködésetekkel
és ezután az ígéretek talaján jártok. De kérdés,
hogy járhatok az ígéretek talaján? Ugy, hogy
a te Uradat szavánál fogod és hiszel minden
kijelentéseinek. Noé is ezáltal tisztelte az Urat,
hogy hitt neki. (Zsid. 11:7.) Te is így tisztel-
heted Őt, ha hiszel Neki. Például azt mondja
az irás (Zsolt. 23. 1.): Az Ur az én pásztorem;
nem szükölködöm. „Hát akkor miért panasz-
kods, hogy nincs ez, meg nincs az; beteg
vagyok, szegény vagyok, fáj a vesém, fáj a
májam, tönkre mentek az idegeim...“ stb. stb.
Hát akkor csak nem hazudik az Ur. Továbbá

azt mondja az Ur: „akik az Urban biznak, erejük megújul, szárnyra kelnek, mint a sas-keselyük...” (És. 40, 30., 31.) Mi meg erőnköt ügyvéltük megkapni, hogy sokat aludtunk. De nem. Alvásról szó sincsen. Sőt azt mondja az Ur egy másik helyen, hogy „hiába néktek korán felkelnetek, későn fekvőnők, fáradtsággal szerzett kenyeret ennetek! Szerelmesének álmában ad eleget. (Zsolt. 127., 2.) Avagy azt mondod erre, az Ur is azt mondta: „A lélek kész, de a test erőtelen.” Igen ez így van, a test erőtelen, de éppen ezért mondja az Ur, hogy „vigyázzatok és imadkozzatok!” Tehát vigyázz, állj meg a hitben és imádkozzál szüntelen és akkor leszel erős az Urban. Továbbá keresd meg csak a Róm. 8: 32-öt és a II. Pét. 1: 2. 3. 4-et, itt is láthatod az Ur ad mindenneket, ami az életre és kegyességre való. Semmi felől ne aggódjatok. (Fil. 4: 6. 7.) Ti sok verebecskénél drágábbak vagytok. (Máté 10: 31.) Látod a hitnek lábival ezeken az ígéreteken

Milyen jó nekünk, hogy járhatunk az ígéretek talaján. Teljes mértékben adja az Ur az Ó Szentlelkét és Jézus mondja: „aki hisz én bennem, amint az írás mondta, élő viznek folyamai ömlenek annak belsejéből”. (Ján. 7: 31., 38.) A forrás erőlködés nélkül adja vizét.

Kedves testvérem, az ígéretek talaján élsz-e már? Vagy még erőlködsz? Ebből látszik meg, hogy nagy lett-e már Jézus életedben, a kegyelem és az ígéretekben hiszel-e? Adja az Ur, hogy mátlól kezdve szintén Kánaánba járjass, a tejjel-mézzel folyó földön. Ne félj, mert hű az, aki ígéretet tett. (Zsid. 10: 23.)

Schm. J.

Tudósítás a nyolcadik jugoszláv évi konferenciáról.

Tekintettel a májusban tartandó Generalkonferenciára, idej évi konferenciánk a szokottnál is korábban, március 1-től 4-ig ülésezett Veliki Becskerekén (Nagybecskerek), a jugoszláv Bánát forgalmas fővárosában. Oltani gyülekezetünknek csak hét év óta van saját prédikátora, és ezúttal először látta vendégül az évi konferenciát, amelyet meleg szeretettel fogadott. Ugy tapasztaljuk hogy éppen a fiatalabb gyülekezetek — melyek nyilván kitünően képesek, méltó módon fogadni a konferenciát — azáltal nagyon fellendülnek, munkánk jobban halad és befolyásunk, kivált a bánáti új terepen, növekszik. Ha az Ur megengedi, úgy jövőre is elmegyünk egy fiatalabb gyülekezetbe, a bácskai Crvenkára (Cservenka).

Becskereki gyülekezetünk főként németajkú római katolikusból áll. Kezdetben igen nehéz volt a munka és csak lassan tudtunk haladni. Az ember alig ha érezhette

magát jól az akkoriban gyéren látogatott hosszanelnyuló teremben. Annál jobb hatást keltett, hogy a konferencia során mindig megtelt imaházunk. Sőt este zsufolva is volt és sokan visszatérni kényszerültek, helyszüke miatt.

Szeretett püspökünk úgy a tárgyalásokat, mint az áhitatokat és nyilvános istentiszteleteket is úgy vezette, hogy mindnyájan gazdag áldásban részesültünk és lélekben megerősödtünk. Dr. Nuelsen püspök előadása „A methodizmus Európában” címen és a konferencia vasárnapon „Uram várunk üdvödre” címen 1. Moz. 49, 18 alapján tartott hitelesítő prédikációja igen jó hatással jártak a figyelmes hallgatókra.

Hálás hallgatósága volt Pieringer J., Szt. Gallen, prédikátor eredeti előadásának is. P. Cartwright (Kartreit) amerikai úttörő prédikátorról. Kedves delegátusaink megnyerték a szíveket érdekes felszólalásaikkal is a konferencia ülése alatt. Pieringer testvér, a svájci konferencia követe. Született Bécsben, ifjúságát Zágrábban föltöltötte, ahol tanulmányait is végezte, majd Amerikába került, ahol megtért és methodista prédikátor lett és utóbb egészségi okokból Svájcba került. Nagy örömünkre horvátul is beszélt délszerbiai testvéreinkhez. Wallrabenstein J. nyiregyházi prédikátor, a magyar missziói konferencia követe, aki született bácskai és évekig mramoraki (Homokos) ev. pap volt, igen lelkesítő tapasztalatokat közölt a magyarországi, főként nyiregyházi, munkából.

Néhány igen fontos ügy került tárgyalásra. Jóváhagytuk a saját diakonissza munkánk megalapítása érdekében előterjesztett tervezetet és megbíztuk Jacob János szuperintendens testvért a szükséges előmunkálatok továbbvezetésével. Püspökünk diakonissza intézőbizottságot nevezett ki. Van már egy kiképzett és gyakorlattal bíró nővérünk a Bethania Diakonissza Egylet zürichi otthonában továbbképzés céljából. Novisadi iskolánkban 6 nővérünk áll előképzés alatt. Elhatároztuk egy Aggotthonnak megszervezését, miután a novisadi Leány Iskola keretében eddig fennálló Aggotthon ott nincs helyén és nem fejleszhető. Annál is inkább, mivel különböző testvérek jelentős összeget helyeztek kilátásba azon esetre, hogyha az aggotthonát megnyitjuk. Egy további határozat, hogy Versecen ingatlant veszünk. Erre a célra szintén jelentős összeg áll rendelkezésre. A legfontosabb ügy, amelyben állást foglaltunk, Egyházunknak állami elismerése a Szerbek, Horvátok és Szlovének Királyságában. Elsősorban délvidéki gyülekezeteink szorongatott helyzete, másrészt az új felekezeti törvény elfogadása által keletkező viszonyok kötelességünké tették, elismerésünket szorgalmazni. Évégelt Nuelsen

püspök Becskerekéről mindjárt Belgradba utazott, hogy mértékadó helyeken ilyen irányban tárgyaljon. — Nagy lelkesedéssel értesültünk róla, hogy az amerikai Szt. Joseph Egyesület 2000 dollárt irányzott elő egy Szkopljében építendő templom céljára és azonkívül még évi 600 dollárt a munka folytatására. Fáradhatatlan püspökünk Belgradból tovább utazott Szopljébe, Délszerbia fővárosába, hogy ezt az ügyet előmozdítsa.

Egy testvért felvettünk rendes tagságba, egyet próbatagságba a konferenciába. Szt. Andraeben három fiatal testvérünk részesül kiképzésben az ottani Bibliaiskolában.

A szuperintendens, pénztárnok és statisztikus jeletése kedvező. Ez nagyon örvendetes dolog, hiszen országunkban egyre tart a súlyos gazdasági válság és számos nehézséggel kell megküzdenuk munkánkban. Északon és délen sok meghívást kaptak prédikátoraink, de sajnos, anyagi eszközök és munkaerő hiányában csak keveset fogadhatunk el. Annál jobban örülünk annak, hogy Bánálban három új helyen rendesen prédikálhatunk üdvsóvárgó lelkeknek.

Sebele tv. és lelkes gyülekezete nem riadtak vissza semmi áldozattól és fáradságtól, hogy minél jobban sikerülhessen a konferencia és teljes éven át buzgón imádkoztak és dolgoztak is érte. Hála legyen az Urnak atyai vezérlétéért és kegyelméért, mely megengedi, hogy nehézségek ellenére is reményteljesen nézhessünk a jövőbe és hogy oly láthatóan megáldotta év ikonferenciánkat, hogy minden résztvevő egyformán vallotta: „Ilyen szép konferenciánk még nem volt.” Jacob János tv. munkával megterhelt szuperintendensünk és novisadi leányintézetünk igazgatója most három felügyelőtársat „segédet” kapott: Temkovic tv. Macedoniának, Sebele tv. Bánátnak és Mayr tv. a Bácskának lett egyhm. szuperintendense. Képesítse őket a mi Urunk és Megtartónk kegyelme, az evangélium munkájának folytatására és az ő nyájának legeltetésére!

Drumm Nándor.

Az imáról.

I. Máté 18, 19

Hogyan imádkozzunk?

1. Nagy tiszteletadással. Ki az Úr, akihez közelíteni akarsz? Kivel merészkeled most beszélni? Szent, szent az Uristen, akihez közelítesz, akivel beszélni akarsz, az angyalok is elfödött orcával lépnek elébe. És ki vagy Te? Óh borulj le mély alázattal a legnagyobb fenség előtt és szólj nagy tiszteletadással a te Isteneddel!

2. Beszélj úgy, mint egy gyermek. Légy gyermekded, természetes, bensőségteljes. Ne

légy természetellenes, mikor imádkozol! Légy olyan, mint a gyermek s ne igyekezzél másnak tünnetni föl magadat, mint amilyen vagy. Az Úr itt van, beszélj vele, mint ahogy a jó gyermek az édesanyjával beszél.

3. Imádkozzál összeszedett lélekkel. Mikor a Mindentudóval akarsz beszélni, ajándékozd meg teljes figyelmeddel s lépj elébe osztatlan szívvel. Szedd össze először magadat, csendesedjél meg, s gondolataid ne foglalkozzanak mással, csak a hű Megváltóval.

4. Imádkozzál őszintén. Csak semmi hazugságot! Isten lángtekintete átvizsgálja szívednek és lényednek mélységeit. Amit beismersz, azt ismerd be egészen és leplezetlenül, amit kérsz, arra törekedjél teljes erődből, amit fogadsz, azt tartsd meg teljesen és egészen. Az őszintét Isten megsegíti. Légy nagyon nyílt és igaz.

5. Imádkozzál vidáman, örvendezve, reményteljesen. Az, hogy Istennel beszélhetünk, nagy öröm, nagy megtiszteltetés, nagy élvezet. Ő képpé tesz, hogy vele a leghensőbb barátságba juss, s ezt elérheted s ez örömmel kell, hogy megtöltse a szívedet. A szenvedések is összekapcsolnak vele, sőt azok leginkább. Így hát azok közt is légy nyugodt és ürülj, hogy imádkozhatsz. Az Úr nagy kegyelemmel és szeretettel hajol hozzád. Csak mondd el neki mindent!

II.

Mikor imádkozzunk?

1. Meghatározott órákban. A magános imádkozásnak is valami rendjének kell lennie, bizonyos szabályos közökben kell történnie. Mint ahogy az étkezéssel bizonyos rendet tartasz, tégy úgy az imádkozással is. S akkor a bizonyos időpontban föl fog támadni benned az imádkozásnak a szükségérzete, lelked megszokja ezt a boldogító szokást, s szívedben megszólal a mennyei harangocská az imádság idejére.

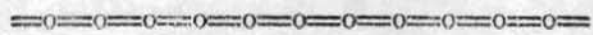
2. A házi áhítatnak is legyen meg a megszabott ideje. Erre legalkalmasabb az étkezések rendszeresen visszatérő ideje. Mint ahogy a test, úgy a lélek is megkívánja a maga rendszeres táplálékát. Olvass a tieiddel együtt egy részletet az Isten ígéből, folytatd másnap ott, ahol elhagytad, s engedd, hogy imádkozásod a Szentírásból induljon ki. Az imádkozásnak ezek az órái nemsokára nélkülözhetetlenekké lesznek a házadnépe számára.

3. Imaórákat is rendszeresen, megszabott időkből kell tartani. Az igehirdetésnek is meg van a maga ideje, az imádkozásnak is. Isten gyermekei számára lelki szükség, hogy imádságban egyesüljenek. S az eredmény nem a résztvevők számától függ, hanem attól, hogy mennyire tudnak eggyé lenni s egyértelemben imádkozni. Máté 18:19.

4. Különös szükség ideje, különös imádság idejévé kell hogy legyen. Ha betegségek uralkodnak, ha családoknak rendkívül mély vizeken kell átmenniök, ha a könnyelműség nagyon lábra kap, ha Jézus tanítványai nagyon szorongattatnak és nagyon üldöztetnek, vagy ha itt vagy amott különösképen munkálkodni kezd a bűnbánatnak lelke, akkor az Isten népének, mint egy embernek kellene állnia s ezeket a szükségleteket buzgó imádságban az Úr elé tárnia. A szükség imádkozni tanít. S az ilyen imádkozás sok áldást hoz.

5. Minden időben szüntelenül. Akinek megvannak a maga imádkozó órái, aki úgy hozzászokott az imádkozáshoz, mint a munkához, csak az járhat el oda, hogy lélekben és igazságban és szüntelenül imádkozzék. Istennel való érintkezése állandóvá lesz. Minden munkája közben, otthon, az utcán, egyedül, társaságban, mindenütt és minden órában égni fog szíve az Úr iránt való, s mind azokért való szeretettől, akikért hullott egykor Jézus vére. S aki így szüntelenül imádkozik, az barátja az Urnak s a Megváltó barátságát tanúsít s kérésén és értelmén felül meghallgatja. Óh milyen felséges ez!

„Mustármag“-ból.

Ne ítélj a látszat után. Sajnálom a pesti hívőket, — mondja egyszer egy vidéki hívő nő.
— Miért? — kérdeztem tőle.
— Hát azért, — mondja a hívő asszony, — mert azok még a pálinkamérésbe is járnak.
— Pálinkamérésbe? — szoltam csodálkozva. — Igazán nem tudok róla.

Néhány nap múlva férjemmel együtt Pestre mentem és a többek közt málnaszörpöt is akartam hazavinni. Megkérdeztem a férjemet, hogy hol vette legutóbb a málnaszörpöt, mert az nagyon jó volt és most is olyant akartam venni.

— Körut sarkán, — mondja a férjem, — van egy konzervgyár, lerakata, ott megkapod a málnaszörpöt. Igaz, hogy az üzlet egyben pálinkamérés is.

— Pálinkamérés? — szoltam meglepett arccal.

— Igen. Dehát mit csodálkozol azon? — kérdi a férjem.

Ezután elmondottam a vidéki hívő asszony észrevételét, aki talán éppen a férjemet látta, amint kijött a pálinkamérésből.

Ne ítéljünk tehát a látszat után, hanem vegyük magunknak azt a fáradságot, hogy kérjünk felvilágosítást. D--i.

A magyarországi missziói konferencia lelkeszeinek s egyházmegyéinek beosztási jegyzéke 1928—29-re.

Superintendens és pénztáros: Funk M.

Központi egyházmegye: Funk M.

Budapest I. dr. Meyer P.

" II. Hecker H.

" III. Liebstöckl J.

Győrköny Markus I. A.

Északi egyházmegye: superintendense:

Wallrabenstein J.

Miskolc: Löbel J.

Nyiregyháza } Wallrabenstein J.

Kisvárdai } Haszics I. (segéd.) Rémai

Nagykálló } Mária.

Déli egyházmegye: superintendense:

dr. Szalós A.

Dombóvár: Schmidt I. és Vida S. (segéd.)

Kaposvár: Dékány E.

Pécs Borjad: Hecker A.

Budakeszi Tábortüdő: Dr. Szalós.

Békeharang és Szentharc szerkesztője:

Wallrabenstein J.

A jugoszláviai missziói konferencia lelkeszeinek s egyházmegyéinek beosztási jegyzéke 1928—29-re.

Superintendens és pénztáros: Jacob János.

Bácskai egyházmegye: superintendense:

Mair P.

Crvenka és Sombor: Lerch I.

Novisad (Ujvidék)) Hafner M.

Sremska Mitrovic) Mair P.

Novi Verbász (Ujverbász)) Mair P.

Sekics (Szeghegy)) Mair P.

Pasicsevo (Kiskér): betöltendő.

Bánsági egyházmegye: superintendense:

Sebele Gy.

Mramorak (Homokos): Drumm Á.

Stari Becsej (Óbecse)) Drumm P.

Senta) Drumm P.

Veliki Becskerek) Sebele Gy.

(Nagybecskerek)) Sebele Gy.

Vrsac (Versec) Stabl L.

Déli egyházmegye: superintendense:

Temkovics P.

Mutino és Monospitovo: Zajevics V.

Radoviste és Rehlisle: Daskalovic V.

Skoplje, Pristina, Kosovska—Mitrovica:

Arsics V.

Strumica, Kolesino, Bitolj: Temkovics V.

és Velkovics M.

Veljusa: Bozsinovics Mária.

A felsőleányiskola és diakonisszaképző vezetője: Jacob J.

A „Put Zsvota“ szerkesztője: Jacob J.

Árvaház vezetője: Schindler M.